

ת"פ 14441/01/22 - מדינת ישראל נגד יזן מנצור (עציר) - הובא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 14441-01-22 מדינת ישראל נ' מנצור(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י עוה"ד נועם אלימלך
נגד		
הנאשמים		יזן מנצור (עציר) - הובא באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד עבד אבו עאמר

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ולכן הורשע בביצוען של העבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970 וקבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב האזור ואין בידו אישור שהייה, כניסה או עבודה כדין בישראל. ביום 31.12.2021 החנה המתלונן תושב העיר באר יעקב, את רכבו מסוג מזדה CX-5 מחוץ לביתו בחניית כורכר פתוחה.
3. ביום 2.1.22 עובר לשעה 01:29 התפרץ אדם שזהותו אינו ידועה למאשימה לרכב של המתלונן, הניע את הרכב ועזב את המקום עם הרכב. בהמשך, בנסיבות שאינן ידועות במדויק למאשימה, קיבל הנאשם לידו את הרכב הגנוב בידועו שהוא הושג בעבירה. בשעה 01:29 או בסמוך לכך, עבר הנאשם כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה את מעבר חוצה שומרון. הנאשם המשיך בנסיעה על כביש 446 בסמוך לעיר אריאל והתהפך עם הרכב לצדו השמאלי של הכביש.
4. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעיין העונש ולכן כל צד טען כרצונו.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן: לנאשם הרשעה פלילית אחת של בית המשפט הצבאי ביהודה בגין זריקת חפץ לעבר אדם והוא נדון למאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים; מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל; העונש המקסימלי בגין קבלת רכב גנוב הוא 7 שנות מאסר בדומה לגניבת רכב; מקבל הרכב הגנוב הוא חלק בלתי נפרד מהשרשרת העבריינית של גניבת הרכב; המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל של 16 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ההגנה טענה בתמצית כדלקמן: עברו הפלילי של הנאשם איננו מכביד; הנאשם הוא "בגיר צעיר" כנתון משמעותי לקולא; הנאשם נכנס לצורך פרנסה ונגרר אחרי אחרים בביצוע העבירות שבהן הורשע; להבדיל מהעבירה של גניבה ממש של רכב, העבירה של קבלת רכב גנוב היא בדרגת חומרה נמוכה יותר; מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל; הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ולכן חסך זמן שיפוטי יקר וכן הביע חרטה על מעשיו; עובדת היותו תושב האזור עושה את מאסרו לקשה יותר ממאסרו של אזרח או תושב ישראל וזאת בשל העובדה שהנאשם לא זוכה לביקורי משפחה; לאור כל האמור, יש להסתפק בתקופת מעצרו.

מתחם העונש ההולם

7. הטענה של ההגנה שלנאשם מידת אשם מופחתת בביצוע העבירות מושא כתב האישום עקב כך שייתכן שקיימת דמות אחרת שנתנה לו הוראות כיצד לפעול בעניין קבלת הרכב והעברתו ממקום למקום, דינה להידחות.

8. הנאשם איננו טוען שנתן את הסכמתו בהעברת הרכב ממקום למקום מכוח יחסי כפיה או ניצול, ובכל מקרה, לא הובאו ראיות בעניין. משהסכים הנאשם להעביר את הרכב ממקום למקום, ביודעו שהושג בעבירה, יש לראות את מעשיו כמצויים באותה דרגת חומרה כמו גנוב הרכב. למעשה, הנאשם הוא חוליית המשך בשרשרת גניבת הרכב ולכן אשמו זהה לזה שפרץ לרכב וגנב אותו. יתר על כן, יוזכר שהמחוקק קבע עונש מקסימלי זהה לעבירה של גניבת רכב ולעבירה של קבלת רכב גנוב, והוא שבע שנות מאסר.

9. ולבסוף, משהורשע הנאשם בעבירה החמורה מסוג פשע של קבלת רכב גנוב, יש לדחות את טענתו שכניסתו לישראל שלא כדין, שהיא עבירה מסוג עוון, נעשתה מסיבות תמימות לחלוטין של פרנסה בלבד.

10. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, אפנה למדיניות הענישה הנוהגת כפי שמשתקפת מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירות נגד רכבים:

א. רע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 8 עד 24 חודשים. בסופו של יום, הושת עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2653/15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 6 עד 15 חודשי מאסר והשית על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחתה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2097/14 **דויכאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.2014). המבקש הורשע בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף 413 לחוק העונשין. המבקש קיבל לידיו רכב גנוב ביודעו שהוא גנוב. בהמשך, המבקש נהג בו בשטח הרשות הפלסטינית ונתפס במהלך מרדף משטירתי לאחר שהרכב התהפך ונגרם לו נזק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לא ארוכה ועד מאסר בפועל של 18 חודשים. המבקש היה בחור צעיר וללא עבר פלילי קודם ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 4789/13 **מיכאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.8.13). במקרה זה המבקש הורשע בביצוע של העבירות הבאות: גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. המבקש גנב אופנוע אשר חנה בחולון בכך שהניע את האופנוע באמצעות מפתחות וזאת בעת שהיה פסול מלהחזיק רישיון וללא הסכמת בעל הרכב. משהבחין המבקש בשוטרי מתקרב לעברו, פתח במנוסה ולבסוף נעצר מאחורי בניין. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו עבירה של הפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום בתל אביב הטיל עליו **10 חודשי מאסר בפועל**, הפעיל מאסר מותנה של שישה חודשים מחציתו בחופף, מחציתו במצטבר, כך שסה"כ הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטל עליו מאסר על תנאי **והתחייבות עצמית בסך של 2500 ₪**. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. כבוד השופט מלצר קבע בפסקה 11 לפסק הדין את הדברים הבאים:

"בנסיבות העניין, הנני סבור כי העונש שהושת על המבקש על ידי הערכאה המבררת ואושר על ידי ערכאת הערעור, לאחר שנסיבותיו האישיות נשקלו ארוכות על ידם - איננו סוטה מהקווים המנחים שהתוו בהלכה הפסוקה, ואין בו כדי לגרום עיוות דין, או להקים "שיקולי צדק" שיש בהם כדי לסייע למבקש".

ה. עפ"ג (מח' - מרכז) 56501-05-13 **בורקאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.10.13). המערער הורשע בבית המשפט השלום בראשון לציון בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונדון ל-**12 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילה מלקבל רישיון למשך שלוש שנים. הנאשם היה רווק בן 21 וללא עבר פלילי ואשר רצה להעביר את הרכב שנגנב לשטחים. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה למעט לעניין גובה הקנס שהופחת ל-7,000 ₪.

ו. ת"פ (מח' - ב"ש) 33594-05-12 **מדינת ישראל נ' עאבדה** [פורסם בנבו] (30.6.13). הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, מעשה פזיזות ורשלנות בנהיגה, פריצה רכב, ניסיון גניבת רכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם היה רווק בן 21 שנים ונדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס בסך של 6,000 ₪ וכן פסילת רישיון למשך 3 שנים.

11. יתר על כן, בעת קביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון שבעת ביצוע העבירה של קבלת רכב גנוב, הנאשם ביצע עבירות נלוות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. הווה אומר, מדובר בעבירות נלוות שמחמירות את גבולות המתחם. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי ואת גילו הצעיר של הנאשם.

13. מן הראוי להבהיר שהנתון שהנאשם היה "בגיר צעיר" בעת ביצוע העבירות שבהן הורשע (20 שנים) הוא אמנם שיקול רלבנטי להקלה בעונש, אך הדבר כמובן איננו חזות הכל. נזכיר כאן שני כללים מנחים בתחום הענישה:

א. **ראשית**, בפסיקה נקבע שגיל צעיר של נאשם, ואף קטינות, אינם מעניקים חסינות מפני השתתפות של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא וזאת בעת שבוצעה עבירה חמורה. הדבר נכון במיוחד כאשר משקלם של שיקולי ההלימה, המניעה וההרתעה עולים במשקלם על השיקול השיקומי (ע"פ 7694/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.7.17) פסקה 16 לחוות דעתו של כבוד השופט מלצר (כתוארו דאז)).

ב. **שנית**, בפסיקה נקבע גם שהביטוי "בגיר צעיר" איננו מעין "מונח קסם" המצדיק כשלעצמו הקלה בעונשו של נאשם המשתתף לקבוצת גיל מסוימת. כמו כן, קבוצת "הבגירים הצעירים" היא לא קטגוריה פסיקתית נפרדת לענישתם של נאשמים. על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק מה המשקל היחסי שיש לייחס לנתון של הגיל בעת גזירת הדין (ע"פ 2420/15 **אבטליון**

נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.11.05) פסקאות 19 עד 21 לחוות דעתו של כבוד השופט ג'ובראן).

14. לחומרא, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שכולל הרשעה בבית משפט צבאי ואף נדון למאסר בפועל.

15. יובהר, לאור העובדה שלא מדובר בתושב ישראל, אין מניעה לגזור את דינו למאסר בפועל ללא קבלת תסקיר לעונש וזאת חרף העובדה שבעת ביצוע העבירות שבהן הורשע גילו היה פחות מ-21 שנים (ראו הוראת סעיף 1(8) לאכרזת דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן), התשכ"ד-1964).

16. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.1.22 ועד היום.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ב, 31 במאי 2022 במעמד הצדדים.